

Chataření: fenomén, který stále žije

Chaty v Tyři stojí v klidném místě pod Javorovým vrchem.

Foto: tm

REGION Chataření bylo před revolucí v roce 1989 doslova národním folklorem. Lidé trávili na chatách dovolenou, odjížděli tam na víkendy. Po listopadu 1989 se otevřely hranice a lidi to začalo táhnout do ciziny. Chataření přesto nevymřelo. Využívané chaty naleznete v Beskydech pořád – rovněž v našem regionu.

Například v Bukovci nemají vysloveně chatové oblasti, ale na území obce je 34 chat, které lidé využívají. „Chataři sem jezdí zejména za odpočinkem a klidem, ale navštěvují například i kulturní akce v obci,“ prozradila starostka Bukovce Monika Czepczorová, která si na soužití s „lufftáky“ nestěžuje. „Naši chataři hradí poplatky, takže z mého

pohledu je vztah chatař – obec bezproblémový,“ dodala starostka. Bukovečtí chataři jsou navíc pravidelně informováni zdejším zpravodajem, takže jsou takříkajíc „v obraze“, co se v obci děje.

„U nás máme patnáct chat, které jsou roztroušeny v horských oblastech,“ řekl starosta Hrádku Robert Borski s tím, že s chataři v obci žádné konflikty nemají. „Jsou spořádaní, nedělají žádné problémy, řádně platí poplatky. Žijí si pro sebe,“ doplnil starosta, podle kterého jezdí do Hrádku na chaty například lidé z Karviné, Havířova či Ostravy.

Chaty lze nalézt v menší míře i v Návsí. „Chatových oblastí máme málo, jedna má asi sedm chat. Ostatní jsou bývalá stavení,

která jsou využívána rekreačně,“ prozradila starostka Návsí Lenka Husarová, které se zdejší chaty líbí. „Zrovna nedávno jsem procházela touto chatovou oblastí. Byla velice krásně upravená, udržovaná – jak samotné chaty, tak zahrádky před nimi. S chataři nemáme téměř žádné problémy, stali se naší součástí,“ dodala starostka.

Chataři mají v oblibě i třineckou část Tyru, kam Třinecký hutník zavítal. Od roku 1965 sem jezdí na svou chatu osmdesátiletý muž z Bohumína, který si nepřál být jmenován. „Je tady klid a pohoda. Na chatu přijedu vždy v dubnu a odjízďím na konci prosince,“ prozradil chatař, kterého netrápí ani nutnost topení během podzimu a zimy. „Dřevo je v okolí hodně, domluvíme se s lesníkem a je to. Spíše mi vadí, že od konečné zastávky autobusu je nedostatečné pouliční osvětlení. Cesta vede i lesem a za tmy se bez baterky neobejdete,“ dodal.

Do jiné části Tyru jezdí Jaroslav Bazgier z Havířova. „Chata není moje, ale od kolegy z práce. Několikrát do roka mi ji půjčí a my si s rodinou užíváme klidu, výletů do přírody, a pokud rostou houby, tak jsme v lese skoro pořád. Je to skvělý relax,“ svědčil se Jaroslav Bazgier, který ovšem na chatě přiloží i ruku k dílu. „Sekám trávník, něco natru, prostě co je potřeba. Kolega mi vždy dá nějaké drobné úkoly,“ uzavřel s úsměvem. (tm)